

Que venen pluges!

Efectivament, fa pocs dies una persona experta en la matèria, meteoròleg de l'Agència Estatal (Aemet) corroborava aquesta mena de predicció que els fets han confirmat en alguns punts de les comarques gironines. En qualsevol cas, la ciutat dels quatre rius té una llarga (i dolorosa) experiència pel que fa als episodis plujosos, especialment durant el mes d'octubre. Segons el llibre d'Anna Ribas des de la primera inundació documentada de l'any 1193 s'han pogut comptabilitzar un total de 150 inundacions que han tingut com a principal protagonista el riu Onyar tot i que també han sortit de mare el Ter, el Güell i el Galligants. Segons dades històriques, 37 d'aquestes riuades s'han concentrat durant aquest mes d'octubre, alguns de catastròfics com el que es produí el 18 d'octubre de 1552 amb el desbordament de l'Onyar, el Galligants i el Güell provocant una inundació que es va conèixer com «L'Aiguat de Sant Lluç». Malgrat no provocar víctimes mortals, els danys foren considerables especialment al convent del Carme, de Sant Francesc i també a l'edifici consistorial de tal manera que l'arxiver municipal Julián de Chía va deixar-ne constància escrita afirmant que «todo el verano del año siguiente se navegó en barcas desde la Puerta de San Feliu hasta el puente de Piedra» També va ser a l'octubre, en aquest cas, però, de 1763, l'anomenat «Aiguat de Santa Teresa» amb el desbordament dels quatre rius que provocaren l'ensorrament d'una part de les muralles i malgrat no causar víctimes sí que va provocar danys quantiosos als artesans i els habitatges del centre de la ciutat. Centrant-nos només en aquest mes plujós podem fer esment de la inundació del 8 d'octubre de 1861 quan després d'una perllongada sequera de molts mesos es va acabar amb una pluja intensa que va durar 3 dies. I ja entrats al segle XX l'Onyar i el Ter també varen ser els causants d'una inundació el 7 d'octubre de 1919 però segurament de la que se'n serva més tràgic record fou la del 18, 19 i 20 d'octubre de 1940 tant pels danys elevats i el nombre de damnificats com per la mort de l'Alferes Hermógenes Huarte que va perdre la vida quan es va llençar al riu Güell en un intent de salvar la gent que havia caigut des del Pont de Can Vidal quan el riu se l'endugué, raó per la qual l'Ajuntament va acordar que el nou pont que es va construir l'any següent sobre l'Onyar entre la plaça Mercat i el carrer del Carme portés el seu nom. I ja més recents, però sempre dins el mes d'octubre, cal fer esment a la inundació el dia del Pilar de l'any 1962 amb el desbordament dels rius Ter, Onyar, Güell i la riera Massana i, tres anys més tard, el 1965, en les mateixes dates, els rius es varen desbordar causant una nova inundació. I altra vegada l'octubre del 70, just el dia abans de la festivitat del Pilar, els rius gironins varen tornar sortir de mare com a conseqüència de les pluges torrencials caigudes en els dies anteriors provocant la inundació més catastròfica de les registrades fins aquell moment. A partir d'aquella data, es varen fer obres de canalització però moltes promeses es varen incomplir (preses de laminació, eliminació del «tap» de l'illa del Ter, substitució de la plataforma de la plaça de Catalunya, etc. etc.) i avui seguim amb l'ai al cor per si es torna repetir un fenomen meteorològic semblant al «Glòria» de fa uns anys que miraculosament no va causar una greu inundació a la ciutat dels quatre rius gràcies a.... Susqueda! La bona notícia és que la pluges poden afavorir la sortida dels bolets tot i que segons els micòlegs les altes temperatures faran que aquesta sigui una temporada dolenta i curta. Estarem a l'aguait!

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/10/02/venen-pluges-134941314.html>